NATURA ŞI OMUL

Anul II • Nr. 10 •noiembrie 2001 • 8 pagini • Publicaţie editată de Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

EDUCAŢIE ŞI CULTURĂ ÎNTR-UN PROGRAM ASOCIATIV

Interviu cu prof. Mariana Nedelcu, director adjunct la Liceul "Alexandru Ioan Cuza" din Ploieşti

- La capătul unor eforturi comune propuse, la sfârşitul anului şcolar 2000 --2001, Liceul "Al. I. Cuza" din Ploieşti şi Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova au semnat un protocol de colaborare, având ca principal obiectiv promovarea dezvoltării educaţionale, într-un program coerent de activităţi interinstituţionale. Cum consideraţi acum, acest demers în sprijinirea procesului de reformă?

- Idealul educaţional al şcolii româneşti urmăreşte dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualităţii umane, formarea personalităţii autonome şi creative.

Procesul educaţional este un act de socializare, de culturalizare, finalizat de o echipă didactică, atât în cadrul tradiţional al clasei de elevi, cât şi prin activităţi extraşcolare, în cadrul unor instituţii naţionale sau locale ale Ministerului Culturii şi Cultelor, Ministerul Sănătăţii şi Familiei, Ministerul Tineretului şi Sportului, Ministerul mediului etc.

Colaborarea cu Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova este categoric benefică pentru educaţia elevilor, pentru amplificarea orizontului lor de cunoaştere, într-un cadru de influenţă şi profesionalism.

continuare în pagina 3

NATURA & FILATELIA

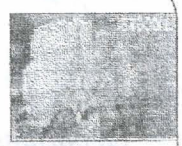

pagina 3

CONCERT ÎN PĂDURE

• *expoziţie temporară*

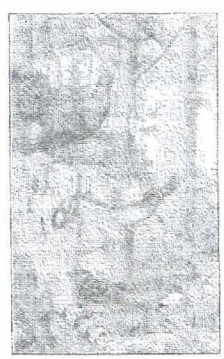

pagina 4

• pagina celor mici •

Pădurea după ploaie

pagina 6

Un tot unitar: MUZEU-ŞCOALĂ

pagina 7

https://biblioteca-digitala.ro

Miracolul de lângă noi

ANDIVE

Cichorium inthybus
fam. Compositae

alte denumiri: cicoarea de Bruxelles, witloof

În stare sălbatică, andivele sunt întâlnite în regiunea mediteraneană, în Algeria, Grecia şi în Caucaz. Este cunoscută şi apreciată încă din antichitate de către greci şi romani pentru gustul său uşor amărui.

Are un conţinut bogat în săruri minerale (fosfor, fier, potasiu, calciu), vitamine (A, B, C).

Gustul amărui al frunzelor crescute la lumină este datorat conţinutului în glicozidă intibină (substanţă bogată în hidraţi de carbon).

La frunzele înălbite glicozida lipseşte şi astfel gustul amărui dispare. Posedă, de asemenea, lactucină, lactupricină şi alcool triterpenic. Rădăcina este bogată în inulină, polizaharidă care înlocuieşte amidonul.

În alimentaţie, sunt folosite în salate, mâncăruri cu sau fără carne.

Andivele au acţiune depurativă, posedă proprietăţi citostatice.

Infuzia de rădăcini are o acţiune excito-secretoare, mărind cantitatea de bilă şi făcând-o mai fluidă. Extractul de rădăcină se foloseşte la fabricarea a numeroase medicamente.

Daniela BOARU

Horoscop floral

Obligeana

Acorus calamus **(23.10-21.11)**

Corespunde zodiei Scorpion.

"Obligeanele" sunt cam neîncrezătoare şi distante. Nu este uşor să le câştigi prietenia şi dragostea. Dar dacă reuşeşti, se vor arunca şi-n foc pentru tine. Sub masca indiferenţei se ascunde sensibilitate şi o mare dorinţă de apropiere. Le place puterea şi ştiu cum să profite de ea. Ştiu să lupte împotriva vicisitudinilor vieţii şi câştigă, ajutaţi de intuiţia lor neobişnuită.

Sunt oameni puternici, apreciază luxul şi ştiu să şi-l creeze. Punctele slabe: oasele şi dinţii.

Rădăcinile de obligeană sunt un remediu bun pentru paradontoze şi pentru problemele legate de gingii şi de dinţi. Obligeana creşte pe malurile lacurilor şi mlaştinilor. Apare primăvara sau toamna.

Rădăcini de obligeană: mestecă-le în loc de gumă. Gingiile şi dinţii tăi vor fi mai sănătoşi.

Infuzie: se pune 1/2 lingură de plantă într-o cană cu apă fierbinte. După 10 minute se strecoară. Această infuzie ajută în cazul inflamaţiilor gâtului şi în cazul durerilor de dinţi.

Plante pentru sănătate...

Hemoragie nazală

Coada calului (Equisetum arvense)- **50g**

Peste o linguriţă de coada calului, se toarnă o cană de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute.

Se strecoară. Se lasă ceaiul să se răcească şi se foloseşte pentru spălături nazale sau pentru tampoane nazale.

... şi gătite în bucate

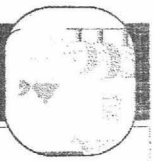

Salată de morcovi cu sfeclă roşie

3-4 morcovi (700g), 1 sfeclă roşie (200g), 1 ceapă roşie, zeama de la 2 lămâi, 1/2 linguriţă sare, 2 linguri de ulei.

Morcovii şi sfecla se curăţă, se spală şi se rad pe răzătoarea mică, ceapa se toacă solzi, zeama de lămâie se bate împreună cu sarea şi uleiul, apoi se toarnă peste celelalte ingrediente.

https://biblioteca-digitala.ro

NATURA & FILATELIA

Filatelia este ştiinţa care se ocupă cu colecţionarea şi studi-erea mărcilor poştale. Filatelia şi cartofilia alături de celelalte ştiinţe conexe au o importanţă majoră în redarea fidelă a unor evenimente, fenomene şi personalităţi. Tematica abordată este extrem de variată şi se referă la nume-roase şi interesante domenii privitoare la viaţa politică, economică, socială, la aspecte istorice, ştiinţifice, culturale, artistice, sportive, turistice etc, precum şi la unele personalităţi reprezentative din aceste domenii.

De curând, în data de 27 septembrie, Poşta Română a pus în circulaţie seria

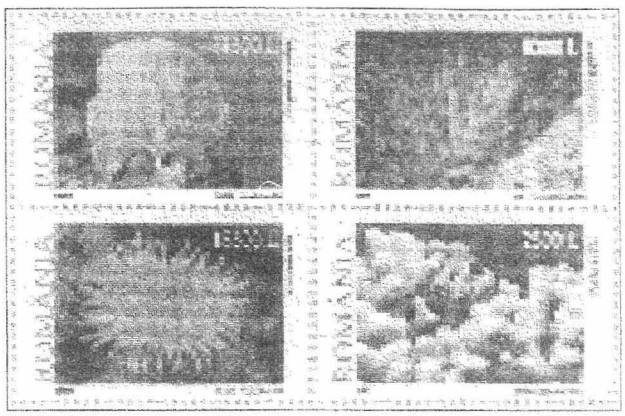

de mărci poştale Corali şi anemone de mare. Seria este formată din 4 mărci, dantelate, în policromie, de dimensiunea 42x27 mm şi anume:

- coralul Porites porites, val. 2.500 lei;
- coralul Condylactis gigantea, val. 8.300 lei;
- anemona Anemonia telia, val. 13.500 lei;
- anemona Gorgonia ventalina, val. 37.500 lei.

Acestea au fost editate într-o coliţă dantelată, de patru mărci, cu dimensiunea de 104x76 mm şi au fost realizate de machetatorul Oleg Cojocaru la Fabrica de Timbre din Bucureşti pe marginea căreia este scris Corali şi anemone de mare.

Gabriel STOIAN

EDUCAŢIE ŞI CULTURĂ ÎNTR-UN PROGRAM ASOCIATIV

Interviu cu prof. Mariana Nedelcu, director adjunct la Liceul "Alexandru Ioan Cuza" din Ploieşti

urmare din pagina 3

- Care a fost reacţia profesorilor faţă de acest program asociativ?

- Programul, după cum se ştie, se adresează deopotrivă elevilor şi cadrelor didactice, specialiştilor din muzeu, având ca scop operaţionalizarea reţelelor de parteneriat educaţional, în vederea manifestării şi evoluţiei ulterioare a individului în viaţa familială, socială şi profesională.

Din aceste considerente, profesorii de biologie au salutat iniţiativa şi au organizat ore de biologie în muzeu, vizite sau diferite întâlniri ştiinţifice, colaborând nu numai cu muzeul, dar şi cu Direcţia de Sănătate Publică Prahova. Nu vă ascund faptul că unii profesori au avut anumite reţineri în prima etapă a derulării programului, pentru ca ulterior, în urma participării la vernisajul unor expoziţii, să-şi schimbe atitudinea...

- Vorbind de eficienţa pe termen lung a colaborării noastre, credeţi într-o coeziune şi stimulare a eforturilor comune pentru promovarea unor iniţiative interactive? Care ar putea fi acestea?

- Sunt convinsă că această cooperare se va permanentiza prin implicarea tuturor profesorilor care predau diferite discipline din ariile curriculare "Matematică şi ştiinţe" (biologie, chimie), "Om şi societate" (istorie, geografie, religie), "Consiliere" etc. De asemenea, succesul poate fi asigurat de stabilitatea unor contracte, calendare de lucru, planuri concrete de activităţi, de respectarea riguroasă a acestora de către parteneri, precum şi de o atitudine loială, în valorificarea rezultatelor dobândite. Rămân o optimistă...

Varvara POPOVICI

https://biblioteca-digitala.ro

CONCERT ÎN PĂDURE

Expoziţia "CONCERT ÎN PĂDURE" poate fi vizitată la "MUZEUL OMULUI" din cadrul Palatului Culturii din Ploieşti, zilnic între orele 9.00-18.00, în afara zilei de luni. Sâmbăta şi duminica, programul de vizitare este de la 9.00 la 13.00.

Expoziţia "CONCERT ÎN PĂDURE" este o incursiune în lumea spectaculoasă dar puţin cunoscută a înaripatelor.

Păsările sunt vertebrate tetrapode, au cea mai largă răspândire pe glob şi sunt adaptate la cele mai variate medii de viaţă. Pe planetă trăiesc aproximativ 8700 de specii de păsări, dintre care în România sunt identificate 370.

În expoziţie sunt prezentate peste 70 de specii de păsări - naturalizate şi fotografii color - care întregesc imaginea unui *concert* în pădure.

Pot fi studiate piese care impresionează prin formele şi mărimile lor diferite - de la cele mai mici (auşel, piţigoi) până la cele mai mari specii (corbul, buha).

Vizitatorul face cunoştinţă cu exemplare valoroase, cu un adevărat aranjament cromatic al penajului.

Majoritatea speciilor prezente în expoziţie sunt păsări cântătoare, precum pupăza, cucul, privighetoarea.

În privinţa repertoriului sonor şi a complexităţii mesajelor emise - de la simple strigăte până la o gamă largă a cântecelor - , păsările se află în fruntea tuturor vertebratelor.

Cântecele sunt semnale sonore complexe care reprezintă un important reper pentru identificarea speciei.

Strigătele (chemările) au multiple semnificaţii: de recunoaştere, apel sexual, marcare a teritoriului, chemare a puilor etc.

Atât cântecele cât şi strigătele constituie un adevărat limbaj, cu ajutorul căruia pasărea îşi dezvăluie specia, identitatea personală, starea, locul de cuibărit şi de hrană, chemarea sau alungarea altor păsări etc.

Cei care vizitează expoziţia vor şti de acum înainte cum arată "cântăreţul" din pădure, care se ascunde în desimea frunzişului.

Maria NEAGU

Piţigoi mare (Parus major)

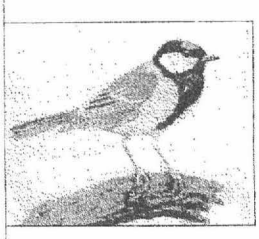

Specie comună în păduri de foioase, parcuri şi grădini.

Penajul este frumos colorat, creştetul negru-lucios, obraji albi, o bandă neagră, care coboară uşor pe mijlocul părţii inferioare a corpului, ciocul mic, ochii mici şi vioi.

Este o pasăre neastâmpărată dar răutăcioasă cu cei mai slabi decât ea.

De cei mari fuge, iar pe cei mici îi ciuguleşte mereu, uneori omorându-i şi mâncându-le creierul.

Piţigoiul vesteşte vremea prin cântecul său, strigând atunci când vine frigul şi cântând plăcut când soseşte vara.

Ciocârlia de pădure (Lullula arborea)

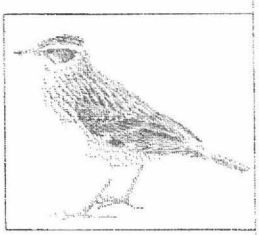

Cuibăreşte pe liziere şi în arbori. Este o pasăre de mărime mică, caracteristică speciei fiind pata închisă mărginită de un alb-crem pe marginea anterioară a aripei. Penajul este maro deschis cu pete dese întunecate pe partea dorsală, abdomenul este alb, iar pe cap are o creastă scurtă care de obicei nu stă ridicată, la ochi este evidentă o sprânceană deschisă la culoare. Stă adesea în copaci şi tufişuri, dar se hrăneşte pe sol. Poate fi auzită cântând dimineaţa devreme şi seara, iar în luna iunie chiar la miezul nopţii.

Cântecul este emis în timpul zborului, dar nu la înălţimi prea mari.

https://biblioteca-digitala.ro

Rinocerul... din lumea insectelor

Insectele reprezintă 85% dintre toate speciile de animale cunoscute. Se estimează că sunt aproximativ 200 de milioane de insecte. În decursul evoluţiei, acestea şi-au creat diferite mijloace de apărare şi de aceea le găsim pretutindeni, fiind scheletul vital al supravieţuirii planetei. Dintre insecte s-au remarcat coleopterele (gândacii), care au adoptat o serie de mijloace de apărare pentru supravieţuire. La unele specii se observă fenomenele de homocromie (etalează culori asemănătoare mediului şi se confundă cu acesta) şi mimetism (imită prin formă şi culoare mediul în care trăiesc sau alte specii periculoase). La alte specii mandibulele sunt modificate şi transformate în organe de apărare (la noi exemplu este Lucanus cervus - rădaşca) sau prezintă excrescenţe cornoase în zona frontală. Aceste modificări se observă numai la masculii speciilor respective şi sunt folosite în lupta împotriva adversarilor. Din această categorie face parte şi Dynastes hercules (gândacul-rinocer) de dimensiuni în jur de 16 cm, fiind considerat una dintre cele mai mari insecte din lume. Are corpul masiv, greoi, se deplasează cu mişcări lente, dar posedă o forţă musculară foarte mare. În zona frontală, masculul prezintă un corn cefalic puternic pe care-l foloseşte ca mijloc de apărare în lupta cu adversarii. Picioarele sunt adaptate pentru săpat. Corpul este frumos colorat în combinaţii de verde şi negru. Trăieşte în America de Sud, fiind o specie exotică rară în colecţiile entomologice.

Ecaterina ŞERBAN

Peştii de acvariu

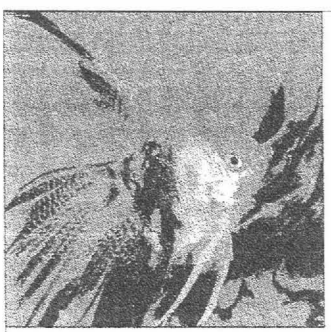

Pterophyllum scalare

Este o specie originară din Brazilia şi Guyana, trăieşte în bazinul mijlociu al Amazonului, în râurile Tapajoz, Rio Negro, Madeira, Jamujaio şi Corentyne din Guyana.

Corpul, mult turtit lateral, seamănă cu un disc. Înotătoarele dorsale, caudale şi ventrale sunt prelungite, dându-i forma unei corăbii cu vele. Sexele se deosebesc cu multă greutate şi totuşi musculatura este mai pronunţată la mascul, la care se observă şi o protuberanţă pe frunte.

Coloritul acestui peşte este splendid: pe corpul argintiu are patru dungi întunecate, care pot păli sau chiar dispare în funcţie de starea lui nervoasă. Prima dungă trece prin ochii peştelui, alte două perpendiculare brăzdează tot corpul, iar a patra dungă trece peste pedunculul caudal. Înotătoarele dorsală şi anală sunt gălbui, uneori cu irizaţii sidefii. Radiile înotătoarelor sunt albastre la bază şi negre la vârf. Înotătoarele pectorale au culoarea neagră. El preferă o apă în acvariu cu temperaturi de 22 -26 grade Celsius, duriate de 8-10 D.G. şi pH= 6-7. Acest peşte se simte bine în acvarii cu înălţimea mai mare decât lăţimea, în bazine cu o capacitate de 180-200 l. Pe fundul acvariului se aşează nisip de râu curat şi apa va fi bine aerisită şi filtrată.

În ceea ce priveşte reproducerea, se recomandă să nu se stabilească perechile, ci reproducătorii să fie lăsaţi să se constituie singuri în perechi. Dacă într-un acvariu sunt plasate două perechi, se grupează în colţuri opuse şi masculii păzesc cu străşnicie locurile alese, ameninţându-şi adversarul prin ridicarea înotătoarelor în poziţie de luptă (femela nu participă la aceste acţiuni ostile).

În timpul reproducerii, temperatura apei trebuie să fie de 26 grade Celsius; la prima reproducere, o femelă depune cca 150 de icre, iar la următoarele, câte 600-800 de icre. Depunerea icrelor (care se face de obicei pe o frunză artificială) şi fecundarea lor durează aproximativ 2 ore; dezvoltarea embrionară durează 48 de ore, după care apar numeroşi alevini care cad pe fundul bazinului, se adună în grămezi şi dau mereu din coadă.

Când larvele au început să înoate activ, vor fi hrănite de 4-5 ori pe zi cu naupli de Cyclops şi de Daphnia; în cea de-a 10-a zi, puii se pot hrăni cu tubifex.

Georgeta GOLIŞESCHI

https://biblioteca-digitala.ro

• pagina celor mici • pagina celor mici •

Băiatul koala

Era odată un copil ai cărui părinţi au murit şi l-au lăsat în grija unor rude foarte rele, care nu îi dădeau apă şi îl puneau să bea apa colecţionată de pe obraz. Copilul era obligat să mănânce frunzele de eucalipt şi era însetat mai tot timpul. Într-o zi, rudele au plecat la vânătoare. Au lăsat un pahar cu apă, undeva unde copilul putea ajunge la el. Cum au plecat, băiatul a reuşit să-l ia şi a început să bea. A observat că a băut mult şi l-a umplut la loc, după care l-a agăţat de crengile unui copac.

După aceea s-a urcat şi el în copac şi a început să cânte un cântec vechi şi magic. Atunci copacul a început să crească din ce în ce mai mult, până ce a depăşit toţi ceilalţi copaci.

În sfârşit, rudele s-au întors obosite şi însetate, dar cu mâna goală. S-au uitat imediat după pahar, dar nu era de găsit. Unul dintre ei a văzut copilul sus în copac, cu paharul lângă el. S-au supărat foarte rău, pentru că ştiau că băiatul i-a păcălit. Au început să-i vorbească frumos, spunându-i că le pare foarte rău că s-au purtat urât cu el şi dacă le-ar da puţină apă şi-ar schimba comportamentul. Băiatul i-a crezut şi le-a îndeplinit dorinţa.

Spre ghinionul lui, rudele au început să-l bată cu bete şi să arunce cu pietre în el, până când corpul a devenit moale. Bătăile au continuat, până când un lucru ciudat s-a întâmplat. Băiatul a început să se transforme: i-a crescut blana, a căpătat bot. Devenise un koala!

A început să se cațere în copac, până ce a dat de vârf. Rudele au început să taie copacul.

Cînd pomul a căzut la pământ, apa s-a răspândit în pădure şi băiatul koala a dispărut pentru totdeauna.

Andreea STĂNESCU,
cls. a VII-a A,
Liceul "AL. I. Cuza"

Pădurea după ploaie

Toate razele de soare
Sunt ţesute-n aripioare,
Pergamente colorate,
Peste ape aruncate.

Aici e ghinţura mică
Şi o floare de arnică,
Galbenă şi mlădioasă
Zâmbind soarelui sfioasă.

Când e umed şi răcoare
După stropii grei de ploaie,
Ies de sub pălărioare
Ciupercuţele vioaie.

Andreea FRANGU,
cls. a VIII-a B,
Şc. Gen. nr.1

Greieraşul

Ce mai faci tu, greieraş?
De cântat tot nu te laşi!
Nici nu-ţi pasă va să zică
De povestea cu furnica...
De când răsare luna
Cu arcuşu-i zici într-una:
Cri-cri-cri, cri-cri-cri!
Cântecul nopţii de vară
Nevăzuta ta vioară
Vântu-n ierburi o înstrună,
Cântă, cântă, cri-cri-cri!
Eu ascult vrăjită, ştii
Din pridvor de la bunici!

Ioana CONSTANTIN,
cls. a V-a F,
Şc. Gen. "Sfânta Vineri"

https://biblioteca-digitala.ro

Un tot unitar: MUZEU-ŞCOALĂ

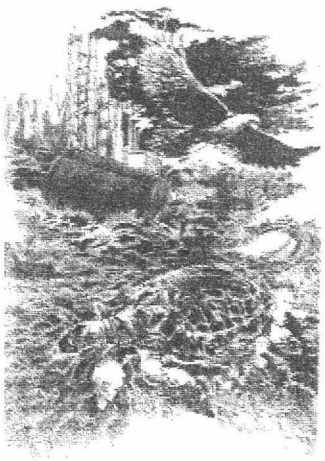

Mediul natural formează un mecanism complex, pe a cărui integritate şi bună funcţionare se bazează orice activitate umană, cuprinzând toată tehnica, industria şi agricultura. "Fără fotosinteza plantelor verzi nu ar exista oxigen pentru turnătorii şi furnale, pentru necesităţile vitale ale omului şi ale animalelor. Fără acţiunea plantelor, animalelor şi a numeroaselor microorganisme din mediul acvatic, nu am avea apa pură pentru necesităţile agriculturii, industriei şi ale oraşelor. Fără procesele biologice care se desfăşoară de mii de ani în sol nu am avea nici hrană, nici petrol şi nici cărbune", spune Barry Commoner.

Cunoscând avantajele pe care ni le oferă nouă oamenilor natura - cu condiţia ca aceasta să fie sănătoasă, cunoscând impactul negativ al omului asupra mediului înconjurător, pericolul la care este expusă Planeta Albastră, elevii Şcolii Generale nr.1 din Ploieşti au simţit nevoia de a se înscrie în proiectul "Opţiuni şi strategii de relaţionare şi cooperare în domeniul comunicare-imagine" din cadrul Programului Mzeul Judeţean de Ştiinţele naturii Prahova, înfiinţând **Clubul micilor ecologi "PRO NATURA"** . Scopul clubului este de a forma elevii în spiritul dragostei faţă de natură, faţă de mediul înconjurător, de frumuseţile acestuia, în spiritul dezvoltării responsabilităţii fiecăruia dintre noi pentru a proteja natura.

Membrii clubului "PRO NATURA" au un plan de muncă bine pus la punct şi cele mai atractive şi îndrăgite activităţi sunt cele desfăşurate sub directa îndrumare a doamnei director al muzeului, dr. Emilia Iancu: vizitarea expoziţiei de flori de mină, a colecţiei de valve şi cochilii, participarea la Simpozionul Naţional Interdisciplinar "NATURA ŞI OMUL" etc. Clubul nostru are şi un program de măsuri concrete de igienizare a locului unde ne desfăşurăm activitatea zi de zi, precum şi a zonelor verzi din apropierea şcolii. Odată depistate sursele de deteriorare şi poluare, vom încerca în urma unor discuţii tematice, să găsim cele mai bune soluţii pentru a proteja, pentru a diminua efectele nocive asupra mediului. Exemplul nostru, la scară mică ce e drept, sperăm să fie preluat şi de oameni mari. *Nu uitaţi: Natura înseamnă viaţă!*

Dana GRIGORESCU,
cls. a VIII-a B, Şc.Gen.Nr.1
Preşedinta clubului
PRO NATURA

O, OM!

O! om ce mari răspunderi ai
De tot ce faci pe lume
De tot ce spui în scris sau grai
De pilda ce la alţii dai
Căci ea mereu, spre iad sau rai
Pe mulţi o să-i îndrume.
Ce grijă trebuie să pui
În viaţa ta, în toată,
Căci gândul care-l scrii sau spui
S-a dus, în veci nu-l mai aduni
Şi vei culege roada lui
Ori viu, ori mort odată,
Ai spus o vorbă, vorba ta,
Mergând din gură-n gură
Va-nveseli sau va-ntrista
Va curăţi sau va-ntina
Rodind sămânţa pusă în ea
De dragoste sau ură.
Scrii un cuvânt; cuvântul scris
Este un leac sau o otravă.
Tu vei muri dar tot ce-ai scris
Rămâne-n urmă drum deschis
Spre ocară sau slavă.
Ai spus un cântec, versul său
Rămâne după tine.
Îndemn spre bine sau spre rău
Spre curăţire sau desfrâu
Lăsând în rodul său
De har sau de ruşine.
Arăţi o cale, calea ta
În urma ta nu piere.
E calea bună, rea,
Va prăbuşi sau va-nălţa,
Vor merge suflete pe ea
La pace sau la durere.
Trăieşti o viaţă, viaţa ta
E una, numai una.
Oricum ar fi, tu nu uita
Cum ţi-o trăieşti;vei câştiga
Ori fericire pe vecie, ori chin
Pe totdeauna.
O! om ce mari răspunderi ai!
Tu vei pleca din lume,
Dar ce ai spus prin scris sau grai
Sau lăsi prin pilda pe care-o dai
Pe mulţi, pe mulţi spre iad sau rai
Mereu o să îndrume.
Deci nu uita; Fii credincios!
Cu grijă şi cu teamă
Să laşi în inimi luminos
Un semn, un gând, un drum frumos
Căci pentru toate ne-ndoios
Odată vei da seama.

Sf. Ioan Iacob Hozevitul

https://biblioteca-digitala.ro

Grădina - un colţ de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colţ de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor şi a naturii. Ca şi trupul, sufletul nostru se hrăneşte cu roadele ei.

Priviţi o floare: ea vorbeşte prin culorile, forma şi parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se aşterne peste suflet; se deschide şi el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

GRĂDINILE JAPONEZE (III)

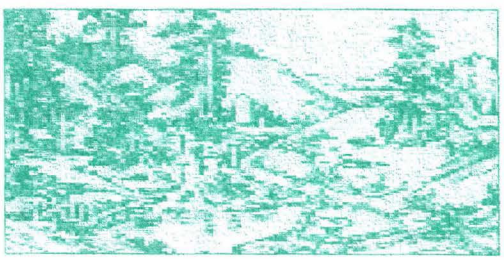

Specific japonezilor sunt grădinile pentru ceremonialul ritual al ceaiului şi grădinile miniaturi.

Primele erau concepute ca locuri de meditaţie, fiind încadrate de roci şi vegetaţie sălbatică.

Neavând alei, pentru trecere erau aşezate din loc în loc pietre sau dale, iar pentru iluminat existau lanterne din piatră, importate din Coreea.

Ca vegetaţie, în aceste grădini era specific cireşul japonez, la a cărui înflorire japonezii asistau cu un ceremonial deosebit.

Cu timpul, grădinile au fost populate şi cu arbori şi arbuşti cu frunze persistente.

Grădinile miniaturi erau o replică a celor mari, născute din aceeaşi concepţie de comuniune cu natura în toate ocaziile vieţii.

Ele purtau diverse denumiri:

Heko-Niwo era confecţionată în cutii, în care se construiau peisaje în miniatură, conţinând un ochi de apă şi în el un minuscul peşte roşu;

Bon-Seki era confecţionată tot pe un platou, pictat în negru, peisajul fiind din pietre şi nisip.

Daniela URSU

Conducerea Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova mulţumeşte şi pe această cale **Filialei Prahova a BANCPOST**, pentru ajutorul acordat cu ocazia desfăşurării celei de-a XII-a ediţii a Simpozionului Naţional Interdisciplinar "Natura şi Omul", în perioada 25-26 octombrie 2001.

NATURA ŞI OMUL Publicaţie editată de MUZEUL JUDEŢEAN DE ŞTIINŢELE NATURII PRAHOVA

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialişti coordonat de Emilia IANCU, Director al Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Redactor şef: Roxana MANOLACHE
Adresa redacţiei: Str.Sbt. Erou Călin Cătălin nr.1 - Palatul Culturii - Ploieşti, 2000, jud.Prahova
Tel.:044-123719; Fax:111970

Tipărit la EDITURA BIOEDIT a Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Ştiaţi că...

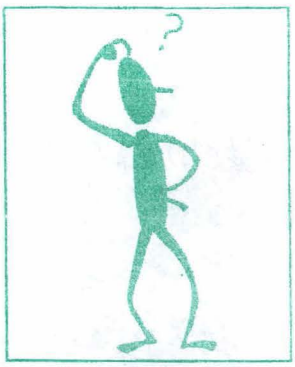

• **Membrii tribului indian Dieri vorbesc mai multe limbi pentru a comunica între ei?**

Aceşti indieni de pe continentul australian folosesc o limbă pentru a comunica în mod obişnuit unul cu celălalt şi o altă limbă, complet diferită, atunci când discută soacra cu ginerele.

În general, când se vorbeşte despre soacră, modul de exprimare este atât de nebulos, încât interlocutorul nu poate şti despre cine este vorba.

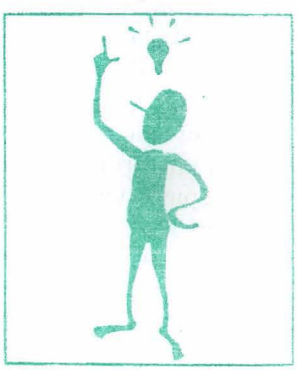

https://biblioteca-digitala.ro